

Autoportret

Kapetanić, Vanesa

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:566143>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-25**



Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)



Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti

SLIKANJE 2

ZAVRŠNI RAD
AUTOPORTRET

Studij: Preddiplomski studij, slikarstvo, IV. god.

Profesor: prof. art. Duje Jurić

Student: Vanesa Kapetanić

Zagreb, 2021./2022.

Slikam autoportrete kao izraz svojih emocija, odnosno osjećaja tjeskobe koji izazivaju anksiozni i panični poremećaj. Anksioznost me prati još od osnovne škole i kao anksiozna osoba uvijek sam se osjećala kao da sam drugačija od svojih vršnjaka. Tako me motiv vlastitog lica počeo interesirati već u osnovnoj školi, a dublje sam ga počela analizirati u srednjoj. Prije nego sam počela slikati autoportrete, slikala sam prijatelje i obitelj. Kroz slikanje bližnjih shvatila sam da me zanimaju lica, ljudi, geste, grimase i osjećaji, odnosno kompleksnost ljudskog uma, podsvijesti i psihe, a kroz slikanje autoportreta shvatila sam da tako mogu najbolje prikazati svoje osjećaje i unutrašnje borbe.

Slikam u detaljima i realistično jer me oduvijek privlači figuracija, a slikanje detalja na mene ima umirujući učinak vrlo sličan onome koji ostavlja slaganje puzzle-i. Puzzle su za mene neko vrijeme bile jedini način da se opustim i ne razmišljam jer stvaraju osjećaj kontrole zbog svoje predvidljivosti. Slikarske tehnike koje najčešće koristim su akrili i ulje, a za crtanje najviše koristim crvenu bojicu.

U mom radu inspirira me Frida Kahlo, umjetnica koja je cijeli svoj život zabilježila u slikama. Interesira me narativnost koju koristi u svom radu i koliko može reći jednom slikom, kroz sitne i ponekad i neprimjetne detalje. Također me fascinira Lucian Freud zbog načina na koji hvata karakter i psihu čovjeka te njegovi pastozni namazi boja koji iskaču iz slike. Još neki umjetnici koji me inspiriraju su John Singer Sargent, Frans Hals, Jenny Saville, Juan Ruiz (Jvan Rviz) i Audra Auclair.

Prije godinu dana moja anksioznost je dosegla vrhunac i prošla sam jedno jako teško razdoblje. Tu je došla i moja odluka i potreba da ponovno počnem crtati i slikati autoportrete. Kroz godinu sam naslikala 4 autoportreta, djelomično povezana tematikom no pomalo različita u tehnici.

Prvi autoportret rađen je na ljepenki od 3 mm u akrilnoj tehnici. Autoportret prikazuje moj pogled na svakodnevnu rutinu. Slika prikazuje mene kako sjedim u pidžami i večeram iz metalne zdjelice. Također se može primijetiti da u ruci držim mobitel što ukazuje na to da je slika fotografija u ogledalu. U jednom trenutku sam shvatila da bi se svaku večer nakon fiksa našla u istom položaju, ispred istog ogledala, na istom krevetu, gdje bi jela istu večeru. Ovakvo ponavljanje zvuči kao da umara i dosaduje čovjek, međutim za mene je ispunjen dan značio manje razmišljanja, tj. manje prilika za prisilne i opsesivne misli i iracionalne strahove koji ponekad konzumiraju osobu zbog svoje težine.



Druga slika je autoportret s lizalicom rađen u akriliku na ljepenki od 3 mm. Na slici su oči disortirane i duplicirane, a u lijevoj ruci držim lizalicu. Ideja je bila prikazati kako negativne misli mogu doći u bilo kojem trenutku, onda kada ih najmanje očekujemo, čak i kada radimo nešto tako banalno kao što je lizanje lizalice. Lizalica je istaknuta, odnosno autoportret je prigušen zbog osjećaja odvojenosti od realnosti koju možemo osjetiti u takvim trenucima. Ponekad su to negativne misli ili jaki osjećaj svjesnosti svoga tijela koji dovodi do nelagode.



Treći rad prikazuje moje lice u suzama, također rađen u akriliku na ljepenki od 3 mm. Ovaj rad je po tehnici puno detaljniji i realističniji. Ideja je bila što vjernije prikazati tugu, odnosno prazninu koja dolazi s tjeskobom i depresijom. Tupi pogled s obrvama prema gore ukazuje na tugu. Dvije suze nalaze se s lijeve strane lica, jedna ispod oka a druga ispod nosa. Kosa je gruba u kontrastu s licem, a pozadina tamna u skladu s emocijom.



Posljednji rad je i najveći rad, velik oko 190x150 cm. Slika prikazuje figuru, autoportret, koji leži na "livadi" od draperija. Slika je velika jer sam do sada radila na manjim formatima i imala sam želju probati veliki format. Sastavljena je od četiri ljepenke. Na ovom radu slikala sam puno detalja na draperijama i odjeći, slagala sam sliku kao puzzle. Draperiju sam odlučila staviti na sliku radi vježbe i također gušta slikanja detalja, sjena i ornamenta. Slika prikazuje iscrpljenost nakon tjeskobnog dana. Ponekad nas razmišljanja i cjelodnevna napetost iscrpe više nego što očekujemo te ostanemo paralizirani u svojoj glavi i sve što možemo je nepomično ležati dok ne skupimo dovoljno snage da bi se pomaknuli.



Sada mi je cilj osjećaje koji su nevidljivi i ponekad apstraktni prikazati kroz sliku, ne samo zbog sebe nego i zbog drugih koji vode slične borbe. Vjerujem da je mentalno zdravlje jednako bitno kao fizičko i nadam se da će se o mentalnom zdravlju jednoga dana razgovarati otvorenije i sa manje predrasuda i stereotipa te da ću baš to potaknuti svojim radom.